

Nr 84.

Av herr **von Seth**, om reglering av avlöningsförmånerna för försvarsassistenterna hos länsstyrelserna.

Vid 1937 års riksdag beslöts att från och med budgetåret 1937/1938 skulle försvarsassistenter finnas anställda vid länsstyrelserna med uppgift att biträda med handläggning av ärenden, som hava samband med försvarsväsendet och civila luftskyddet. Försvarsassistenterna skulle förordnas av Kungl. Maj:t och ersättning utgår enligt nådigt brev den 23 augusti 1937 dels med fast arvode å 800 kronor om året, dels med dagarvode å 8 kronor under tjänstgöringsperiod. Dyrtidstillägg å arvoden utgår icke. Tjänstgöringens längd har sedermera årligen reglerats av Kungl. Maj:t och har i intet fall avsett mer än högst 11 månader, varför den sammanlagda arvodesinkomsten kunnat uppgå till högst 3.480 kronor.

Riksdagens beslut grundade sig på de betänkanden angående det civila luftskyddet samt länsstyrelsernas organisation, som av sakkunniga avgåvos år 1936, vari bl. a. gjordes gällande att försvarsassistenterna borde tillsättas av Kungl. Maj:t för att skapa garanti för att kvalificerad personal erhöles och att därför även relativt goda ekonomiska villkor borde erbjudas.

I båda betänkandena föreslogs ett årsarvode, som var 400 kronor högre än det senare fastställda, varjämte arvodets uppdelning på års- och dagarvoden motiverades med att detsamma borde hållas rörligt till dess större erfarenhet vunnits rörande arbetsuppgifternas storlek men att *lämpligheten av fast arvode i sinom tid borde upptagas till prövning*. I ett flertal yttranden över förslaget framhölls från såväl länsstyrelser som militära myndigheter, att det föreslagna arvodet vore för lågt beräknat, varjämte dåvarande chefen för generalstaben och t. f. chefen för försvarsstaben i gemensamt utlåtande bl. a. framhöllо dels att samma anställningsförhållanden borde gälla som för pensionerade officerare, anställda i arvodesbefattningar hos militära myndigheter, dels att, om rörligt arvode likväl borde ifrågakomma, detta måste *betraktas såsom ett provisorium, vilket snarast borde avvecklas*.

Vid bestämmandet av arvodets storlek grundades riksdagens beslut på uttalandet i propositionen att inkomsten skulle vid *helårstjänstgöring* bli ungefär densamma som för rullföringsområdesbefälhavare m. fl.

Resultatet av riksdagens beslut har emellertid bl. a. blivit att det sammanlagda års- och dagarvode, genom avsaknad av dyrtidstillägg, utgör en väsentligt lägre inkomst än som utgår till motsvarande befattningshavare vid militära myndigheter,

att det krav på högre kvalifikation, som riksdagen givit uttryck åt genom sättet för befattningarnas tillsättande, står i motsatt förhållande till arvodets storlek,

att försvarsassistenten ställes till länsstyrelses förfogande enligt av Kungl. Maj:t för varje år meddelat nytt förordnande, vari dock ej helårstjänstgöring är fastställd och varigenom sålunda arbets- och avlöningsförhållandena äro ytterst osäkra.

Såsom man förutsåg vid inrättandet av försvarsassistentbefattningen ställa de göromål, som åvila försvarsassistent, stora krav på kunnighet och skicklighet. Förutom en betydande författningskännedom måste försvarsassistent, för att väl kunna fylla sin uppgift, äga organisationsförmåga, gott omdöme och förhandlingsvana.

Givetvis försvåra de nu rådande extraordinära förhållandena i viss mån ett bedömande av försvarsassistenternas normala arbetsuppgifter. Men under de fyra år, som gått sedan befattningen tillsattes, hava länsstyrelser samt militära och luftskyddsmyndigheter haft god tid att pröva värdet av försvarsassistenternas arbete såväl under freds- som extraordinära förhållanden, och det torde nu råda en enig mening om att försvarsassistentens anställningsförhållanden böra fastare regleras. Därom vittna de framställningar, som innevarande höst gjorts till Kungl. Maj:t från överståthållarämbetet och ett mycket stort antal länsstyrelser. Dessa framställningar hava emellertid av Kungl. Maj:t ännu ej beaktats.

På grund av vad ovan framhållits synes det provisorium, som är rådande beträffande försvarsassistenternas anställningsförhållanden, böra snarast avvecklas och överensstämmelse åvägbringas med de förhållanden, som gälla för övriga pensionerade officerare i arvodesbefattningar vid försvarsväsendet.

I anslutning härtill får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta reglera avlöningsförmånerna för försvarsassistenterna hos länsstyrelserna och vidtaga därav betingad höjning i Kungl. Maj:ts förslag ifråga om anvisning av medel till Länsstyrelserna: Avlöningar.

Stockholm den 22 januari 1941.

T. G. v. Seth.